

114

ZARZĄDZENIE Nr 53 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1957 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych i kartograficznych.

Na podstawie § 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozciąga się przepisy uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 94, poz. 1047 i z 1957 r. Nr 6, poz. 36)

na państwowe przedsiębiorstwa geodezyjne i kartograficzne resortu spraw wewnętrznych.

2. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do dostosowania przepisów wymienionej w ust. 1 uchwały do warunków działalności państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych i kartograficznych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

115

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 14 lutego 1957 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stalą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 pkt 6 zarządzenia Nr 24 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1957 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 9, poz. 65) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się uprawnienia do wydawania przepisów o gospodarowaniu stalą:

- 1) Ministrowi Kolei — w zakresie stosowania stali przy budowie mostów kolejowych,
- 2) Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego — w zakresie stosowania stali przy budowie mostów drogowych,
- 3) ministrom sprawującym nadzór nad biurami projektów — w zakresie stosowania stali przy innych budowach niż określone w pkt 1 i 2,

4) Ministrowi Hutnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Maszynowego — w pozostałym zakresie.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3 wydawane będą w porozumieniu z Ministrem Hutnictwa.

§ 2. Przekazuje się Ministrowi Hutnictwa uprawnienia do wydawania przepisów o gospodarowaniu metalami nieżelaznymi.

§ 3. Przekazuje się Ministrowi Finansów uprawnienia do wydawania przepisów o gospodarowaniu: złotem, platyną, rutenem, rodem, palladem, osmem i irydem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrychowski

116

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lutego 1957 r.

w sprawie ulg podatkowych dla zrzeszeń ludności zorganizowanych w celu pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452), art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) oraz § 10 ust. 2

uchwały nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy finansowe prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydium rad narodowych osiedli zaniechają całkowicie ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku gruntowego od gruntów, stanowiących majątek lub dobro b. gromad, od gruntów wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi, państwowych gospodarstw rolnych lub państwowego gospodarstwa leśnego oraz gruntów państwowych w administracji prezydiów miejskich (osiedli) rad narodowych, które zostały odstąpione do wykorzystania zrzeszeniom ludności (zespołom, spółdzielniom), zorganizowanym na zasadzie uchwały nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29).

2. Warunkiem stosowania ulgi określonej w ust. 1 jest:

- 1) w odniesieniu do zespołu — zarejestrowanie zespołu przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej stosownie do pisma okólnego nr 258 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 1956 r. w sprawie zasad i form zrzeszania się ludności, form pomocy Państwa oraz zasad zbytu nadwyżek materiałów budowlanych produkowanych przez ludność z miejscowych surowców (Monitor Polski Nr 80, poz. 964),
- 2) w odniesieniu do spółdzielni — wpisanie spółdzielni do rejestru spółdzielni.

§ 2. 1. Organy finansowe zaniechają ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku:

- 1) dochodowego od dochodów osiąganych przez zespoły zorganizowane na zasadzie uchwały nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych oraz od dochodów osiąganych przez członków zespołów z tytułu udziału w tych zespołach,

2) obrotowego od obrotów zespołów osiąganych z tytułu sprzedaży wytworzonych przez nie towarów swym członkom na zaspokojenie ich własnych potrzeb gospodarczych.

2. Organy finansowe zaniechają częściowo ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu podatku obrotowego zespołom wymienionym w ust. 1 od obrotów osiąganych przez te zespoły z nieczłonkami z tytułu zbytu wyprodukowanych przez nie materiałów budowlanych; obroty te podlegają opodatkowaniu w wysokości 1%.

3. Ulgi przewidziane w ust. 1 i 2 stosuje się pod warunkiem:

- 1) zarejestrowania zespołu przez prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej,
- 2) uzyskania karty rejestracyjnej za opłatą w wysokości 60 zł rocznie (art. 71 ust. 1 pkt 3 lit. c) dekretu o postępowaniu podatkowym),
- 3) prowadzenia ewidencji sprzedaży wyprodukowanych przez zespół towarów w formie kopiału kolejno numerowanych rachunków.

4. Zespoły wolne są od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych.

§ 3. Ulgi przewidziane w zarządzeniu stosuje się do należności za lata podatkowe 1956 — 1960.

§ 4. Jeżeli prezydium powiatowej rady narodowej stosownie do pisma okólnego nr 258 Prezesa Rady Ministrów, powołanego w § 1 ust. 2 pkt 1, skreśli z rejestru istniejący zespół, wówczas ulgi przewidziane w zarządzeniu i zastosowane do zespołu ustają na przyszłość.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 12 grudnia 1956 r.

w sprawie branżowych warunków dostawy zbóż, grochu, fasoli oraz ich przetworów.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w obrocie krajowym branżowe warunki do-

stawy zbóż, grochu, fasoli oraz ich przetworów — o treści, jak w załączniku.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Skupu: *w z. St. Lindberg*

Załącznik do zarządzenia Ministra Skupu z dnia 12 grudnia 1956 r. (poz. 117).

BRANŻOWE WARUNKI DOSTAWY ZBÓŻ, GROCHU, FASOLI ORAZ ICH PRZETWORÓW

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Warunki niniejsze dotyczą dostaw zbóż konsumpcyjnych i pastewnych, strączkowych jadalnych, przetworów zbożowych, przetworów grochu, mieszanek zbożowo-strączkowych

i strączkowych oraz ich odpadów użytecznych, zwanych w dalszym ciągu niniejszych przepisów „towarem”.

§ 2. 1. Zbożem w rozumieniu niniejszych przepisów jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, mieszanka zbożowa, gryka, proso, kukurydza i ryż.